

КНИГА НА ПРОРОКА ЕРЕМІЙ.

ГЛАВА 1.

1 Думы-тѣ на Еремій Хелкіевъ-тѣ сънъ, отъ священници-тѣ, които бѣхъ ^авъ А-наоею у Вениаминовъ-тѣ земїк: Къмъ когото быде слово Господне въ дни-тѣ на Іудинъ-тѣ царь Йосій, Амоново-тѣ сънъ, ^бвъ тринадесето-то лѣто на царуваніе 3 му. Быде и въ дни-тѣ на Йоакима, Іу-динъ-тѣ царь, сънъ-тѣ на Йосій, ^вдо съвршъкъ-тѣ на единадесето-то лѣто на Седекій, сънъ-тѣ на Йосій. Іудинъ-тѣ царь, ^гдо пѣніе-то на Ерусалимъ ^двъ пѣтый-тѣ мѣсецъ.

4 И слово Господне быде къмъ мене, и рече: «Прѣди да ти дамъ образъ въ у-тробжъ-тѣ ^жпознахъ тя: и прѣди да излѣ-зешь изъ маткѣ-тѣ, ^зосвятихъ тя: по-ставихъ тя пророкъ на народы-тѣ.

6 И азъ рѣкохъ: «О! Господи Іеова! ето, не знахъ да говоріхъ, защото съмъ дѣте. А Господь ми рече: Не думай: Дѣте съмъ; защото ще идешъ при всички-тѣ, при които ще тя проводиши: и ^ивсичко що ти заповѣдамъ ще кажешъ. «Да ся не убо-ишъ отъ лице-то имъ; защото азъ съмъ съ тебе за да тя избавиши, говори Го-сподь. И прострѣ Господь рѣкъ-тѣ си, ^ита доцрѣ до уста-та ми: и рече ми Го-сподь: Ето, ^итурихъ думы-тѣ си въ уста-10 та ти. Виждъ, ^опоставихъ тя днесъ надъ народы-тѣ, и надъ царства-та, ^иза да ис-кореняваши, и да съсъниваши, и да погубиши, и да развалиши, да градиши, и да садиши.

11 Слово Господне быде още къмъ мене, и рече: Шо виждаши ты, Ереміе? И рѣ-12 кохъ: Виждамъ пірчкъ ^{*}мігдаловъ. И Господь ми рече: Добръ си видѣлъ; за-щото азъ ще бѣрзъмъ да испълнішъ сло-13 во-то си. И быде слово Господне къмъ мене вторыи пітъ, и рече: Шо виждаши ты? И рѣкохъ: Виждамъ р'котель който възвира: и лице-то му е отъ къмъ съверъ.

14 И рече ми Господь:

[«]Отъ съверъ ще избухне зло-то
Върху всички-тѣ жители на тѣзи земїк.

^a Ин. Нав. 21; 18. 1 Лѣт. 6;
60. Гл. 32; 7, 8, 9.

^b Гл. 25; 3.

^в Гл. 39; 2.

^г Гл. 52; 12, 15.

^д 4 Цар. 25; 8.

^е Иса. 49; 1, 5.

^ж Их. 33; 12, 17.

^з Лук. 1; 15, 41. Гал. 1; 15, 16.

^и Их. 4; 10, 6; 12, 30. Иса.

6; 5.

ⁱ Числ. 22; 20, 38. Мат. 28;
20.

^к Ст. 17. Иез. 2; 6; 3; 9.

^л Их. 3; 12. Втор. 31; 6, 8.

^и Ин. Нав. 1; 5. Гл. 15; 20.

^д Аѣн. 26; 17. Еср. 13; 6.

^и Иса. 6; 7.

^и Иса. 51; 16. Гл. 5; 14.

^и 3 Цар. 19; 17.

^и Гл. 18; 7. 2 Кор. 10; 4, 5.

^и Названіе-то на Мігдалъ-тѣ

15 Защото, ето, азъ ще ^ипопыкамъ всички-тѣ колъна на съверни-тѣ царства, говори Господь:

И ще дойдѫть, ^ище турятъ всякой прѣстолъ-тѣ си

Въ входъ-тѣ на Іерусалимскы-тѣ порты, И върху всички-тѣ му стѣни паоколо, И върху всички-тѣ Іудини градове.

16 И ще произнесж сѫдѹ-тѣ си върътъ-тѣхъ, Заради всичко-то имъ зло;

Защото ^имъ оставилъхъ, и кадиъхъ на чужды богове,

И ся поклонихъ на дѣла-та на рѣцѣ-тѣ си.

17 Ты прочее ^иопаши чреца-та си, И стани, та имъ какви всичко което ще ти заповѣдамъ азъ:

«Да ся не убиши отъ лице-то имъ, Да не бы да тя смутѣхъ прѣдъ тѣхъ.

18 Защото, ето, азъ тя турихъ днесъ «Както градъ твърдъ, и както стълпи же-лѣзъ,

И както мѣдни стѣни, противъ всичкѣ-тѣ земїкъ,

Противъ царие-тѣ на Іудж, противъ кня-зозвѣ-тѣ му,

Противъ священници-тѣ му, и противъ людіе-тѣ на тѣзи земїкъ.

19 И ще ратовать противъ тебе, Но нѣма да ти надвѣйтъ;

Защото ^иазъ съмъ съ тебе, за да тя из-бавиши, говори Господь.

ГЛАВА 2.

1 И слово Господне быде къмъ мене, и рече:

2 Иди та възгласи въ уши-тѣ ^{на дѣшерикъ-тѣ} на Іерусалимъ, и речи:

Така говори Господь: Поміжъ заради тебе Милѣяніе-то ти когато бѣше ^амлада, Любовъ-тѣ ти когато бѣше невѣста, ^бКогато ми слѣдовашъ въ пустынѣ-тѣ, Въ ненастїя-тѣ земїкъ:

3 ^иИзраиль бѣше свѧтъ Господу, ^иначатъкъ на рожбы-тѣ му:

^иВсички които го поиздѣхахъ бѣхъ по-винни:

по Еврѣскы значи Бѣрзо-
то дѣво.

^и Иез. 11; 3, 7, 24; 3.

^и Гл. 4; 6, 6; 1.

^и Гл. 5; 15, 6; 22, 10; 22,

25; 9.

^и Гл. 39; 3, 43; 10.

^и Втор. 28; 20. Гл. 17; 13.

^и 3 Цар. 18; 4 Цар. 4; 29.

^и 9; 1. Іов. 38; 3. Лук. 12; 35.

^и Названіе-то на Мігдалъ-тѣ

^и Их. 3; 12. Ст. 8. Иез. 2; 6.

^и Иса. 50; 7. Гл. 6; 27, 15; 20.

^и Ст. 8.

^и Иез. 16; 8, 22, 60, 23; 3,

8, 19. Осіа 2; 15.

^и Втор. 2; 7.

^и Их. 19; 5, 6.

^и Іак. 1; 18. Откр. 14; 4.

^и Гл. 12; 14, 50; 7.